

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา ของกิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF A DRILL PACKAGE ON CREATIVE WRITING SKILLS BY USING GUILDFORD'S STRUCTURE OF THE INTELLECT FOR THIRD GRADE PUPILS

สุกัญญา มณีโชติ / SUKANYA MANEECHOTE¹

สมจิต จันทร์ฉาย / SOMCHIT JANJAI²

วัลลภา จันทร์เพ็ญ / WALLAPA CHANTRPEN³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านบางเลน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ 83.52/82.44 2) ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

1. นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. อาจารย์ ดร. อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คำสำคัญ : การพัฒนาชุดฝึกทักษะ, การเขียนเชิงสร้างสรรค์, ทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของ กิลฟอร์ด, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop a drill package on creative writing skills by using Guilford's Structure of the intellect for third grade pupils; 2) compare the pupils' achievement of creative writing before and after using a drill package on creative writing skills; and 3) study the satisfaction of third grade pupils by using a drill package on creative writing skills. The samples were 30 third grade pupils in the second semester of academic year 2011 at Banbanglane School, under the supervision of Nakhon Pathom Educational Service Area office 2. The research instruments were a drill package on creative writing skills, an achievement test and a satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation and t-test dependent.

The results of this research revealed as follows: 1) the drill package on creative writing skills was on the standard criteria of 83.52 /82.44; 2) the pupils' achievement of creative writing after learning was higher than before learning with statistical significant difference at the .05 level; and 3) the satisfaction of third grade pupils was at the highest level.

Keywords: development of a drill package, creative writing, Guilford's structure of intellect, third grade pupils

บทนำ

ทักษะการเขียนมีความสำคัญมากทั้งในด้านการศึกษาและการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารซึ่งการเขียนเกิดจากความสามารถด้านการฟัง การพูดและการอ่าน ที่จะถ่ายทอดความรู้ความคิดออกมาเป็นงานเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นลายลักษณ์อักษรที่จะปรากฏเป็นหลักฐานได้อย่างชัดเจน การเขียนจึงเป็นงานศิลปะประเภทหนึ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงก็สามารถเขียนสิ่งที่แปลกใหม่ได้ ดังนั้นในการพัฒนาการเขียนจึงต้องพัฒนาควบคู่ไปกับความคิดสร้างสรรค์ด้วย และการเขียนที่แสดงถึงความคิดริเริ่มและภูมิปัญญาของตนเอง ก็คือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ยากสำหรับครูซึ่งมักพบกับปัญหาด้านการสอนการเขียนมาก ดังที่

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2553: 4) กล่าวว่า “ปัจจุบันครูส่วนใหญ่มักประสบปัญหากับการที่เด็กเขียนไม่ได้ดี มีความเบื่อหน่ายในการเขียนจนกล่าวกันว่า การเขียนเรียงความของนักเรียนมีลักษณะเป็น “โทรเลข” บ่อย ๆ คือ ขาดการจัดลำดับความคิดดี ใช้ภาษาห้วน ขาดความมีสุนทรียภาพทางภาษา ใช้ภาษาไม่ถูกต้องกับกาลเทศะและบุคคล” ซึ่งสอดคล้องกับบันลือ พุกชะวัน (2536: 12) ซึ่งกล่าวว่า ปัญหาการเขียนของนักเรียนนั้นมีสาเหตุจากนักเรียนนำภาษาพูดมาใช้ในการเขียน ใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสม ไม่สามารถลำดับความคิดในการเขียนที่สำคัญ นักเรียนไม่สามารถเขียนสร้างสรรค์ได้เพราะในการเขียนนั้นต้องอาศัยทักษะอื่นเป็นพื้นฐาน เช่น อาศัยการคิดและจินตนาการ ทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง เพราะผู้ที่สามารถเขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้รอบรู้ มีประสบการณ์มาก รวมทั้งการคิดอย่างสร้างสรรค์จึงเขียนสิ่งที่ตนคิดออกมาได้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา พบว่า ในการเขียนเล่าเรื่องจากภาพนั้น นักเรียนเขียนบรรยายได้เพียง 3-4 ประโยคและความยาวของเนื้อหาไม่ถึง 10 บรรทัดซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ เนื้อหาที่เขียนไม่ครอบคลุมและไม่ตรงประเด็นกับเรื่องและภาพ มีใจความวกวน สื่อความได้ยากใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่สามารถเขียนเป็นข้อความที่ไพเราะและตรงกับชื่อเรื่องหรือภาพที่กำหนดให้ได้ และไม่สามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการแก้ไขและพัฒนาทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียนเพราะทักษะนี้เป็นสิ่งที่สามารถฝึกปฏิบัติได้ และสามารถพัฒนาได้ดีกับเด็กในวัยเรียนจึงจำเป็นต้องหากิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิด ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดสร้างสื่อการสอนให้กับผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปของชุดฝึกทักษะเพราะเชื่อว่าชุดฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นดังที่เรื่องรัตน์ โคนะสุ (2551: 64) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกว่า “ชุดฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยลดภาระการสอนของครูเป็นเครื่องมือให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น” และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรา ไชยพันธ์ (2550: ก) ซึ่งได้สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการสอนปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนในทุก ๆ ด้านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดโดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดเป็นลักษณะโครงสร้าง 3 มิติ คือ มิติด้านเนื้อหา มิติด้านวิธีการคิดและมิติด้านผลของการคิดซึ่งมิติวิธีการคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ คือ การคิดแบบอนกนัย (Divergent Thinking) การคิดแบบอนกนัยนี้ก็คือความคิดสร้างสรรค์ (Creative

thinking) ซึ่งมีองค์ประกอบของการคิด 4 ลักษณะ ได้แก่ คิดคล่องแคล่ว คิดยืดหยุ่น คิดริเริ่มและคิดละเอียดลออซึ่งการคิดแบบอเนกนัยเมื่อได้รับเนื้อหาที่เป็นภาพและภาษาเป็นสิ่งเร้าจะแสดงผลของการคิดออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ หน่วย จำพวก ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูปและการประยุกต์จากการศึกษาวิจัยของลัดดา พลหาญ (2550: 28) และ ลัดดา แก้วประเสริฐชัย (2544: บทคัดย่อ) ที่นำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด มาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดมาสร้างเป็นชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะเชื่อว่าการใช้ภาพและภาษาเป็นสิ่งเร้าจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดแบบอเนกนัยส่งผลให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในงานวิจัยนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

- 1) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมากำหนดโครงสร้างเนื้อหาของชุดฝึกทักษะและกิจกรรม การฝึก ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด มาสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดนั้นพบว่า สติปัญญาเกิดจากการทำงานร่วมกันของมิติทั้ง 3 คือ มิติที่ 1 เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหา

ข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่เป็นสื่อในการคิด แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ ภาพ สัญลักษณ์ ภาษา และ พฤติกรรม มิติที่ 2 วิธีการคิด (Operation) หมายถึง ลักษณะกระบวนการคิดของสมอง แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ การรู้จัก การเข้าใจ การจำ การคิดแบบอเนกนัย การคิดแบบอเนกนัยและการประเมินค่า และมิติที่ 3 ผลของการคิด (Products) หมายถึง ผลที่ได้จากกระบวนการคิดของสมองแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ หน่วย จำพวก ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูปและการประยุกต์ ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาการคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) ของผู้เรียน คือ คิดคล่องแคล่ว คิดยืดหยุ่น คิดริเริ่ม และคิดละเอียดลออ โดยใช้ภาพและภาษาเป็นสื่อในการคิด เพื่อให้ผู้เรียน สามารถแสดงผลของการคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบของการเขียนที่มีลักษณะเป็น หน่วย จำพวก ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูปและการประยุกต์ และสามารถบูรณาการผลของการคิดนี้แสดงผลเป็น ผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เครื่องมือแต่ละอย่างมีกระบวนการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.1 ผู้วิจัยออกแบบชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด เพื่อฝึกการคิดแบบอเนกนัย (D) โดยใช้สิ่งเร้าที่เป็นภาพ (F) และภาษา (M) เพื่อฝึกการคิดจนผู้เรียนสามารถแสดงผลของการคิด 6 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะ หน่วย (U) จำพวก (C) ความสัมพันธ์ (R) ระบบ (S) การแปลงรูป (T) และการประยุกต์ (I) ซึ่งชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด มีโครงสร้างดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของ กิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อและลักษณะของชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ความสัมพันธ์โครงสร้างทางสติปัญญา	ชื่อกิจกรรม
ชุดที่ 1 คิดคล่องเขียนคำ ฝึกทักษะการเขียนคำหรือวลี (หน่วย)	DFU	1.1 ดูภาพแล้วเขียน
	DMU	1.2 สร้างสรรค์คำใหม่ 1.3 คิดถึงอะไรบ้าง
ชุดที่ 2 ย้ำความเป็นพวก ฝึกทักษะการเขียนคำและวลีที่เป็นพวกเดียวกัน (จำพวก)	DFC	2.1 เพราะเรา...พวกเดียวกัน
	DMC	2.2 คิดค้นประโยชน์ 2.3 เรามีลักษณะร่วมกัน
ชุดที่ 3 เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ฝึกทักษะการเขียนคำหรือวลีที่สัมพันธ์ กับสิ่งที่กำหนด (ความสัมพันธ์)	DFR	3.1 ดูภาพบอกลักษณะ
	DMR	3.2 หาคำความหมายตรงกัน ข้าม 3.3 ถามหาคู่เหมือน
ชุดที่ 4 สร้างสรรค์เป็นระบบ ฝึกทักษะการเขียนคำคล้องจองและการเขียน ประโยค (ระบบ)	DFS	4.1 คล้องจองคล้องภาษา
	DMS	4.2 สร้างประโยค 4.3 เรียงภาพตามลำดับ
ชุดที่ 5 แปลงร่างอย่างอิสระ ฝึกทักษะการเขียนประโยค ข้อความ ตามจินตนาการ (การแปลงรูป)	DFT	5.1 ภาพนี้มีผลตามมา
	DMT	5.2 หาชื่อสัมพันธ์ 5.3 สร้างสรรค์วาจา
ชุดที่ 6 ประยุกต์ใช้ไปตามจินตนาการ ฝึกทักษะการเขียนบรรยาย (การประยุกต์)	DFI	6.1 เพลิดเพลินบทสนทนา
	DMI	6.2 จินตนาการให้จบ 6.3 พบภาพเขียนบรรยาย

จากตารางที่ 1 แสดงว่าการออกแบบชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้ง 6 ชุด แต่ละชุดจะใช้ภาพและภาษาเป็นสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้วิธีการคิดแบบอเนกนัยส่งผลของการคิดออกมาในรูปของการเขียนเป็น 6 ลักษณะ

1.2 นำชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และรูปแบบของชุดฝึกทักษะแต่ละชุดโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 0.93 แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านบางเลน (บางเลนวิทยาคาร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยดำเนินการดังนี้

1) แบบเดี่ยว (individual tryout) ทดลองกับนักเรียน 3 คน ตามสัดส่วนนักเรียน เก่ง: ปานกลาง: อ่อน = 1:1:1 คน ผลการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 66.30/64.44$

2) แบบกลุ่มย่อย (small group tryout) ทดลองกับนักเรียน 9 คน ตามสัดส่วนนักเรียน เก่ง: ปานกลาง: อ่อน = 3:3:3 คน ผลการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 76.11/74.07$

3) แบบภาคสนาม (field tryout) ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 83.52/82.44$

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเขียนเชิงสร้างสรรค์และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อทดสอบความสามารถในการเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ใช้เวลา 40 นาที และสร้างเกณฑ์การประเมิน การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบรูบริก (scoring rubrics) จำนวน 1 ชุด

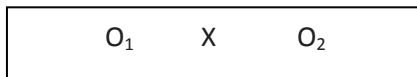
2.2 นำแบบทดสอบไปตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและเกณฑ์การประเมินซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 0.82 แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.81

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีข้อคำถามแบ่งออกได้ 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะของชุดฝึกทักษะ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านละ 5 คำถาม แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC = 1.00

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองรูปแบบ กลุ่มเดียวมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest - posttest design) (Campbell and Stanley, 1973: 8) ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านบางเลน (บางเลนวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 มีจำนวน 2 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านบางเลน (บางเลนวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.2 วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม 2555 ถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2555 ในช่วงโมงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รวมเวลา 18 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านบางเลน (บางเลนวิทยาคาร) โดยทดสอบก่อนเรียน

2. ในการทดลองผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยแจกชุดฝึกทักษะ แจงจุดประสงค์และกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ อธิบายข้อตกลงในการใช้ชุดฝึกทักษะพร้อมอธิบายตัวอย่าง เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจนเข้าใจวิธีการตอบ ใช้เวลา 15 นาที

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะพร้อมกัน ภายในเวลาที่กำหนด โดยใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรม กิจกรรมละ 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยเก็บรวบรวมใบกิจกรรมและสื่อนักเรียนออกมานำเสนอผลงานในกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติหน้าชั้นเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบ เพื่อเป็นแนวทางในการคิดหาคำตอบในการฝึกครั้งต่อไป ใช้เวลา 25 นาที ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนทั้ง 3 ขั้น จนครบทั้ง 6 ชุด

3. หลังการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ฉบับเดิม ทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบหลังเรียนแล้วผู้วิจัยนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้วนำผลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งได้ค่า $X = 4.54$ และ $S.D. = 0.31$ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง จำแนกเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละของคะแนนที่ได้จากชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

(n=30)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ประสิทธิภาพ 80/80
ระหว่างเรียน	180	146.27	83.52	เป็นไปตามเกณฑ์
หลังเรียน	15	12.30	82.44	

จากตารางที่ 2 พบว่าชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 83.52/82.44$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

(n=30)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	15	8.60	2.54	12.80*	000
หลังเรียน	15	12.37	1.85		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในภาพรวม และรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในภาพรวมและรายด้าน

(n=30)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านลักษณะของชุดฝึกทักษะ	4.40	0.41	มาก
2. ด้านกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ	4.58	0.34	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.64	0.31	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.54	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.64$) ด้านกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ ($\bar{X} = 4.58$) และด้านลักษณะของชุดฝึกทักษะ ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ

1. ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.52/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1 การสร้างชุดฝึกทักษะผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและกระบวนการสร้างที่เป็นขั้นตอนและผ่านกระบวนการในการทดลองหาคุณภาพของชุดฝึกทักษะโดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและจุดประสงค์ อีกทั้งออกแบบชุดฝึกทักษะให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้คำปรึกษาแนะนำผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์และรูปแบบของชุดฝึกทักษะ และได้ผ่านการพัฒนาตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพจนชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะดังกล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดฝึกไว้คือ ศึกษาเนื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดจุดประสงค์และออกแบบชุดฝึกให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์แล้วจึงนำชุดฝึกไปทดลองใช้และหาคุณภาพเพื่อให้ได้ชุดฝึกที่สมบูรณ์ ดังนั้นชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีคุณภาพและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น

1.2 ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื้อหาไม่ยากเกินไปแต่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนและกิจกรรมการฝึก เริ่มจากง่ายไปยาก กล่าวคือลักษณะของชุดฝึกทักษะเริ่มต้นจากการฝึกเขียนคำ ประโยค ข้อความไปจนถึงเขียนเป็นเรื่องราว จึงเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำให้เกิดความสำเร็จในการฝึกและยังช่วยกระตุ้นให้ติดตามต่อไป การฝึกเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองทีละน้อย ช่วยให้ผู้เรียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและจินตนาการแสดงออกมาในลักษณะที่เป็นตัวของตัวเอง ดังที่ จูดีตา คงด้วง (2549: 22) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างชุดฝึกที่ต้องนำมาใช้ในการสร้างชุดฝึก

คือ 1) สร้างตามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ โดยให้มีการฝึกหัดซ้ำ ๆ และทำบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะเพิ่มขึ้น 2) คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถและความสนใจที่ต่างกันจึงควรสร้างชุดฝึกที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป 3) จูงใจผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมจากง่ายไปหายากและ 4) นำสิ่งที่ใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อการดำเนินชีวิตมาสร้างกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนได้ความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ว่าสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของสมพิศ คงทรง (2549: 37) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญและมีผลต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียนทุก ๆ ด้านก่อให้เกิดการเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุดจุดประกายความฝันอันนำมาซึ่งสิ่งแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ผู้วิจัยจึงพัฒนาการคิดแบบอเนกนัยให้กับผู้เรียน กล่าวคือในทุกกิจกรรมจะใช้ภาพและภาษาเป็นสื่อเร้ากระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดแบบอเนกนัย คือ ด้านความคิด คล่องแคล่ว เน้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดและหาคำตอบจากสิ่งเร้าที่กำหนดให้ได้ปริมาณมากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้เรียนสามารถคิดได้อย่างอิสระ สนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด ด้านความคิด ยืดหยุ่น เน้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบที่หลากหลาย มีไหวพริบ สถิติปัญญาตอบสนองต่อสิ่งเร้าหลายแง่มุม ด้านความคิดริเริ่ม เน้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดจินตนาการแสดงออกอิสระอย่างเต็มที่ ส่วนด้านความคิดละเอียดลออเน้นให้ผู้เรียนฝึกการสังเกต การพิจารณารายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ รวมถึงการเขียนข้อความที่เชื่อมโยงเป็นความเรียงที่สละสลวยและมีความละเอียดรอบคอบในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยหลายเรื่องที่พบว่ากิจกรรมที่มีพื้นฐานจากแนวคิดทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford, 1959: 389) ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น เช่น สุภานันท์ ชาทอง (2551: ก) และลัดดา แก้วประเสริฐชัย (2544: ก) จากงานวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกการคิดแบบอเนกนัยมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 และจากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะผู้วิจัยสังเกตพบพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงแรกมีผู้เรียนบางคนคิดได้ช้า เขียนคำไม่คล่อง แต่หลังจากที่ได้รับการฝึกโดยใช้วิธีการคิดแบบอเนกนัยแล้วผู้เรียนสามารถคิดได้คล่อง เขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น และความคิดของผู้เรียนแต่ละคนมีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน มีความมั่นใจยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้รับการฝึกคิด ฝึกเขียนและแรงเสริมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับมากเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

3.1 ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะดึงดูดความสนใจ ทำท่ายให้คิดและสอดคล้องกับวัยของผู้เรียนเพราะมีภาพและภาษารวมทั้งตัวอย่างของกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และคิดอย่างสร้างสรรค์ส่งผลให้มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกนกวรรณ สมโต (2549: 12) ได้กล่าวว่า ลักษณะของชุดฝึกที่ดีต้องคำนึงถึงการสร้างให้ผู้เรียนได้ฝึกในสิ่งที่สอนและผู้เรียนพบเห็นซึ่งข้อความในแต่ละกิจกรรมจะต้องไม่สั้นหรือยาวเกินไป ขณะเดียวกันเนื้อหาและโครงสร้างต้องเหมาะสมสัมพันธ์กันด้วย อีกทั้งรูปแบบของชุดฝึกต้องมีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี มีที่ว่างสำหรับให้ผู้เรียนฝึกเขียน รวมทั้งต้องทำท่ายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้ การฝึกบ่อย ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเองจะเกิดความสนุกสนานในการทำชุดฝึกทักษะ

3.2 ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีลักษณะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและเขียนอย่างอิสระ สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนซึ่งถือเป็นการฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี เวลาที่ใช้ฝึกกิจกรรมละ 20 นาที ซึ่งเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่ไม่ยาวนานเกินไปซึ่งแนวคิดนี้ไปสอดคล้องกับลัดดา พลหาญ (2550: 31) และสุภาภรณ์ ชาทอง (2551: 28) ได้กล่าวว่าชุดฝึกที่ดีต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ หลาย ๆ กิจกรรม ควรมีระยะเวลาสั้น ๆ ในการฝึกปฏิบัติ เนื้อหาที่ใช้ต้องไม่ยากจนเกินความสามารถของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สติปัญญาแสดงความคิดเห็นในการตอบคำถามมากกว่าเน้นเนื้อเรื่องความรู้และความจำ

ข้อเสนอแนะ

การนำชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดควรดำเนินการดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ในการนำชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์นี้ไปใช้ ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกิจกรรมในชุดฝึกทักษะทั้ง 6 ชุด ให้เข้าใจแล้วจึงปฏิบัติกิจกรรมตามคำชี้แจงทุกขั้นตอน

1.2 ผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการจัดกิจกรรมให้น่าเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและตอบคำถามอย่างอิสระ ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด ได้ตอบจากตัวอย่างในกิจกรรม แต่ละกิจกรรมและคำตอบนั้นจะไม่มีผิดแต่ควรให้ผู้เรียนได้มีเหตุผลของความคิดในการตอบด้วย

1.3 เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงผลที่ได้แต่ละกิจกรรมนำเสนอหน้าชั้นเรียน และควรตรวจใบกิจกรรมหลังจากผู้เรียนทำเสร็จทันที เพราะอยู่ในช่วงความสนใจของผู้เรียน การให้ข้อเสนอแนะแก้ไขขณะที่ผู้เรียนสนใจช่วยให้ผู้เรียนมีแนวคิด

ที่พัฒนาขึ้น และควรนำผลงานที่ดีที่สุดไปตีพิมพ์ที่ پایนิเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นผลงานที่ประสบความสำเร็จของผู้อื่นเพื่อจะนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขงานของตนเองอีกทั้งควรมีสิ่งจูงใจให้กับผู้เรียนที่ได้คะแนนสูง มีผลงานที่ดี ผู้เรียนที่มีคำตอบแตกต่างจากผู้อื่นเพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดแบบบอเนกนัยให้ได้มากที่สุดและเมื่อพบคำที่ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดหรือข้อบกพร่องผู้สอนควรชี้แนะให้ผู้เรียนได้แก้ไขให้ถูกต้องทันที

สรุป

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ $E_1/E_2 = 83.52/82.44$ และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับมาก

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ สมโต. (2549). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสายอักษร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จตุติดา คงด้วง. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์เสนี) 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2536). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พัชรา ไชยพันธ์. (2550). การสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- เรืองรัตน์ โคนะสุ. (2551). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- ลัดดา แก้วประเสริฐชัย. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการคิดอเนกนัยเพื่อพัฒนาการเขียนเชิง สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา พลหาญ. (2550). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สมพิศ คงทรง. (2549). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยเพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บ้านหนองนาแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุภานันท์ ชาทอง. (2551). การศึกษาทักษะทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอเนกนัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัฉรฉา ชีวพันธ์. (2553). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Campbell, D. T. & Stanley, J. C. (1973). *Experimental and Quasi-Experimental Designs for Research*. Chicago: Rand-McNalley.
- Guilford, J. P. (1959). *Personality*. New York: McGraw-Hill.